

[Wilhelm]

nale moderniseringsprojekter. Jeg tænker på løftet, ministeren har givet om en lovændring, som hindrer, at ejerne kan omgå et beboerveto. Jeg tænker på, at det er fastslået, at der er ret til rentesikring og til grundkapital, også hvis beboerne har afvist dele af 11 punkts programmet. Og jeg tænker på kontrollen med genhusningspligten.

Når disse pæne ting er sagt om forbedringerne undervejs, så bliver jeg også nødt til at sige, at regeringens forslag stadig væk på centrale områder er helt utilfredsstillende, og disse centrale områder er især sikkerhed mod kapitalisering af den offentlige støtte og muligheden for de økonomisk svagest stillede for at blive boende i deres bolig efter moderniseringen.

Den eneste sikkerhed mod kapitalisering af skatteydertilskuddene i private lommer består i at afprivatisere udlejningsboligerne, før de kan få andel i sådanne tilskud, og det har vi derfor stillet ændringsforslag om. Her er vi i overensstemmelse med det høringsvar, der gennem det såkaldte hvidbogsudvalg blev afgivet til boligministerens lovudkast af bl. a. LO, Lejernes Landsorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Boligselskabernes Landsforening, og hvori det siges – jeg citerer:

»Lovudkastets største svaghed er de manglende muligheder for ændringer i ejendomsforholdene, inden byfornyelsen igangsættes. Som tidligere påpeget er den bedste garanti for den styrede og koordinerede byfornyelsesindsats, hvor støtten fuldt ud kommer beboerne til gode, en ændring af ejendomsforholdene gennem kommunale eller almennyttige opkøb eller eventuelt en ændring til spekulationsfri andelsboliger.«

Siden disse organisationer i efteråret eller i vinter afgav det høringsvar til boligministerens lovudkast, er regeringens forslag endda forringet, når det drejer sig om kapitaliseringsrisikoen. Det skal jeg vende tilbage til om lidt.

Det andet hovedpunkt, hvor regeringens forslag ikke slår til, drejer sig om huslejudvikling efter by- og boligforbedring. VS må fastholde, at en afgørende forudsætning for disse projekter burde være, at det bliver muligt for de nuværende beboere at blive i deres boliger, dvs. at ingen skal forjages af økonomiske grunde. Her er forslaget ganske enkelt ikke tilstrækkeligt, især hvad angår de

økonomisk svagest stillede. Ganske vist hjælper rentesikringen i begyndelsen, og ganske vist skal der kunne ydes den særlige genhusningsboligsikring, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, men man har fastholdt en aftrapningstakt for den særlige genhusningsboligsikring, som den blev udformet, før krisen og lønpolitikken bragte den helt ud af trit med indkomstudviklingen.

I andre sammenhænge, for nybyggeriet f. eks., har man indset, at kapitalydelserne som følge af rentesikringsaftrapningen ikke måtte stige hurtigere end svarende til 3/4 af løn- eller prisudviklingstakten, samt at rentesikring og driftsstøtte ikke kan aftrappes samtidig, men må aftrappes i forlængelse af hinanden.

VS har arbejdet for noget tilsvarende her, hvad angår rentesikring og den særlige genhusningsboligsikring. Med det, der er indeholdt i forslaget fra ministeren, vil huslejen for de familier, der i særlig grad modtager genhusningsboligsikring, stige langt, langt stærkere end løn- og prisudviklingen, og helt galt vil det blive efter det 4. år, hvor der skal ske en samtidig aftrapning af de to støtteordninger.

Det er selvfølgelig rigtigt, som hr. Dræbye var inde på – jeg takker i øvrigt for erkendelsen af, at det er et problem, som bør tages op ved lejlighed – at der er forskel på udgangsniveauerne, men det er også rigtigt, at det hovedsagelig er de økonomisk dårligt stillede, der bor i de områder, som nu skal byfornys, og hvis hensigten er, at de ikke skal forjages fra hus og hjem som led i byfornyelsesprojekterne, er det altså nødvendigt. Vi har i øvrigt ikke skrevet det så firkantet, som hr. Dræbye udlagde det. Der står faktisk i betækningsbidraget, at vi har arbejdet for noget tilsvarende, når det gjaldt disse ting.

Men desværre har det altså ikke været muligt at komme igennem med ændringer på dette område. Jeg mener, at regeringen for så vidt har erkendt, at forslaget er uholdbart, eller skal vi sige, at beboere med lave indkomster i hvert fald ikke vil kunne blive boende efter de foreslåede regler.

Men så er man blevet skræmt af, at en ordning efter retningslinjer, der svarer til nybyggeriet, ville betyde udgifter til den særlige genhusningsboligsikring på omkring 500 mill. kr. årligt, når det kulminerer i midten af